

בש"פ 5205/23 - אמג'ד מגיס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5205/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

העורר: אמג'ד מגיס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(השופט נ' סילמן) מיום 6.7.2023 במ"ת 842-04-23

תאריך הישיבה: כ"ד בתמוז התשפ"ג (13.7.2023)

בשם העורר: עו"ד חנאבולוס

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) מיום 6.7.2023 במ"ת 842-04-23, בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. בתום הדיון שהתקיים ביום 24.4.2023 בבית המשפט המחוזי, הסכים ב"כ העורר דאז לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, ולקיומה של עילת מעצר בעניינו. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים, תוך שנשמרה לו הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר לאחר שמיעת עדותו של עד

עמוד 1

התביעה המרכזי "או ככל שיתברר שההליך יארך זמן רב מהנדרש".

3. ביום 3.7.2023, עם החלפת ייצוגו, ובחלוף כחודשיים וחצי בלבד, הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו. את בקשתו תלה במועדי ההוכחות שנקבעו בהליך העיקרי לחודשים אוקטובר-נובמבר 2023, תוך שנטען כי בירור ההליך צפוי להתארך באופן המצדיק בחינת חלופה למעצרו. בתום הדיון שהתקיים ביום 6.7.2023, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, בקובעו כי יש להותיר את העורר במעצר מאחורי סורג ובריח אף מבלי להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו, ומכאן הערר שלפניי.

4. דין הערר - להידחות.

ענייננו בעבירות נשק המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית. כידוע, על פי פסיקה עקבית של בית משפט זה, המסוכנות הנובעת מעבירות נשק, שמעצם טיבן מלמדות על סכנה אינהרנטית לשלום הציבור, היא כזו אשר למעט מקרים חריגים, לא ניתן לאיינה אלא באמצעות מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו מיני רבים: בש"פ 3383/23 מדינת ישראל נ' חסונה, פסקה 8 (7.5.2023); בש"פ 905/23 אלהואשלהנ' מדינת ישראל, פסקה 11 (8.2.2023)). ענייננו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מן הכלל האמור, וממילא לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המעשים המיוחסים לעורר מצויים ברף חומרה גבוה של עבירות הנשק, ומלמדים על מסוכנות מובהקת שקיים קושי להקהותה בחלופת מעצר בנקודת הזמן הנוכחית. על פי המתואר בכתב האישום, העורר ייבא מלבנון, לאחר תכנון מוקדם, שישה אקדחים. מדובר במספר לא מבוטל של כלי נשק, שהוברחו אל תוך תחומי המדינה, כאשר העורר יזם ונטל חלק עיקרי בפעילות העבריינית האמורה. מעשים חמורים אלה, וחלקו המרכזי של העורר, הם גם אלה שמבחינים בין עניינו לבין עניינם של יתר הנאשמים בפרשה ומצדיקים את השוני בתנאי מעצרו. משכך הם פני הדברים, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי אין בחלוף הזמן, כמו גם במועדי שמיעת ההוכחות, כדי להצדיק עיון מחדש בשאלת מעצרו של העורר; וכי אף אין מקום, בשלב זה של ההליך, לבחון היתכנותה של חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח באמצעות תסקיר מעצר.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשפ"ג (13.7.2023).

שׁוֹפֵט